

Recensie: Stan Van Samang Op de schoot ★★★★****

CC Merksem
zaterdag 6 oktober 2018

foto © Sabrina Wille

Recensie:

20 jaar bestaat het Cultuurcentrum van Merksem en dat werd gepast gevierd met Stan Van Samang op de schoot. Het was Stans allereerste optreden in dat CC, wat al meteen aanleiding was voor wat geplaag van Eric Melaerts die stelde dat het ongeveer zijn negende afspraak moet zijn geweest. 'Ik ben blij dat ik u hier eens naar heb meegebracht.' stelde ie terwijl hij later in het concert opnieuw terugkwam op Stans vuurdoop door te melden dat ook Sarah Bettens hier verschillende keren gestaan heeft. Stan liet het publiek even 'Hip hip hoera' uitschreeuwen voor het CC en antwoordde 'Dat is altijd leuk, ne verjaardag.' terwijl Melaerts' afkeurende gezichtsuitdrukking boekdelen sprak. Toen Van Samang 'Take it from me' wou inzetten, dat ie schreef op schrijverskamp - 'Daar moet je naartoe als je drie keer door het rood gereden hebt en een keer tegen een politieagent gepist.' aldus zijn gitarist - bleek zijn gitaar vals te staan. 'Dat moet volgende zondag toch beter.' zei Melaerts gevat terwijl de zanger even de droge humor niet doorhad. Toen Melaerts 'dat stemmen' eraan toevoegde, wist de man uit Wijgmaal meteen de dubbele betekenis.

In die ongedwongen sfeer baadde het ganse optreden eigenlijk. Fans uit het publiek mochten plaatsnemen in een van de bruine lederen zetels op het podium. Stan kwam dan even af om de fans te begroeten, selfies te nemen, tussen hen te gaan zitten, aan hun voeten, op de schoot, tot zelfs over de ganse breedte op de bovenbenen van zijn (voornamelijk vrouwelijke) fans. Het eerste groepje dat links in de zetel zat, waren tienermeisjes die constant met hun smartphone de zaak aan het vastleggen waren. Dus kwam Stan even met een imaginaire smartphone in de hand meedoen. Subtiel kritiek op de selfie-generatie leverde hij zo. Heerlijk. Toen ie over de breedte op hun bovenbenen was gaan liggen, vroeg ie achteraf: 'Jullie jeugdige knieën zijn door mij toch nog niet kapot? Ik ben een beetje verdikt.' grapte hij. Ook aandoenlijk was de jongen die alleen zat in een zetel tijdens deel twee en 'Hemel voor ons twee' voorzag van een choreografie met zijn handen. 'Hemel' beeldde ie uit door een cirkel met zijn handen te tekenen in de lucht, 'schouders' door een ingebeelde rugzak aan te doen.

Kort samengevat trok Stan Van Samang in deel één de xylofoon-kaart waarvoor Jan Nihoul tekende, mocht Bert Gielen die te voet naar het CC kon komen vermits ie een thuismatch speelde, de pianoklanken prominent naar voren schuiven in deel twee en gingen Bert en Jan tijdens de toegiften met in 'Sign o' the times' van Prince helemaal de percussietoer op met xylofoon en klokkenspel. Stan bracht zijn nummers en de covers waar ie bekend mee werd in een ander jasje waardoor het een ware herontdekking was en hij vooral zich toonde als muzikant onder zijn muzikanten, en in mindere mate als de frontman, de entertainer die je kent van zijn festival- en Sportpaleisoptredens. Dit 'Op de schoot'-optreden voelde dan ook authentieker en oprechter aan en bevestigde dat Van Samang naast een degelijk muzikant ook gewoon een teamplayer is.

Net na opener 'Junebug' checkte Van Samang even of iedereen uit vrije wil naar het CC van Merksem was gekomen, om zo ineens te kortsluiten of er geen mannen verplicht mee met vrouwlief naar de zaal aan de Nieuwdreef hadden moeten meegaan. Al meteen bij 'Candy' ging ie voor publieksparticipatie. De songtitel mocht het publiek " een toeschouwer was wel érg enthousiast " uitschreeuwen terwijl

de song ook meegeklapt werd, net zoals bij 'A simple life' wanneer de basdrum te horen was. In nummers als 'Lucky me' en 'Welcome home' zijn ode aan thuiskomen in Wijgmaal - ging de geluidsman echter iets te kwistig om met een echo-effect leggen op Stans stem. Het CC van Merksem is namelijk een brede zaal, geen diepe. Daardoor voelde de zang tijdens die songs net té artificieel aan. Het effect lag er te dik op met andere woorden. Knap was dan weer wel 'Water under the bridge' dat ie coverde van Adele met bas, basdrum en vingergeknip. Ook de xylofoon en de piano zorgden mee dat dit een puik arrangement werd. Van Samang droeg het nummer op aan Diane die aan kanker overleed.

Met Bob Neuwirth - de co-auteur van 'Mercedes Benz' van Janis Joplin en Eric Melaerts schreef ie 'Take it from me'. Stan wist dat Bob al kort na het verschijnen van die Joplin-hit zijn huis kon afbetalen en een hacienda in Mexico kon veroorloven. En dat nog voor het automerk de song had opgepikt. We onthouden in 'Take it from me' een erg knappe melodieuze instrumentale partij voor Melaerts op gitaar die 28 jaar geleden 'Hard times' van The Scabs op gitaar inspeelde. Na dat weetje grapte Stans gitarist dan weer door te stellen dat je Stan Van Samang kan horen in het achtergrondkoortje van 'De vogel' van Tim Visterin. Dat moet dan toch een zeer premature versie van Van Samang zijn geweest vermits het lied al uitgebracht werd nog voor Van Samang geboren was.

Toen in het tweede deel, na 'Scars', waarbij de zanger schijnbaar moeiteloos vocaal wist uit te halen, het gezelschap opnieuw een verse lading fans liet droppen op het podium speelde Melaerts voor schoolmeester (aan het CC van Merksem paalt ook de muziekacademie n.v.d.r.). Hij riep: 'Niet lopen in de gangen! En smijt niet zo met de boekentassen!'. 'Governor of life' droeg Stan op aan Jo die het leven hard vastpakte, niet twijfelde maar gewoon deed. Samen met Bert op toetsen bracht ie de song. 'Papa' van Stef Bos, klonk dan weer iets te braaf, te weinig doorleefd hoewel Stans anekdote hoe hij dingen doet net zoals zijn vader (kijken naar nagels bv.) herkenbaar was net als het verhaal dat ie ooit kon tappen in de kelder van De Ultieme Hallucinatie in Brussel op de afterparty van INXS, zijn idolen destijds, maar als antwoord hier van Melaerts die in zijn papa-rol kroop een 'Nee jongen, dat gaat niet' en 'Wat ga jij later doen, acteren of liedjes zingen?' te horen kreeg als ie niet beter zijn best zou doen op school. Plagerig zei Melaerts dat ie wel naar het concert geweest was destijds door het gewoon niet te vragen. Niet veel later stierf Michael Hutchence waarop Melaerts nog wat bijkomend zout in de wonde van Stan strooide met de woordspeling: 'Ge hebt niet veel hut chance gekend hé.'

De knapste arrangementen tekenen we op het einde van Stan Van Samang op de schoot op met Slongs' 'Goeiemorgend, goeiendag' dat op zijn beurt een cover is van Nicole en Hugo. In deze versie hoorden we een puike crescendo, ritmisch klokkenspel en heerlijke glissando op bas. Ook afsluiter 'Een ster' was muzikaal om duimen en vingers van te likken. Stan startte solo op gitaar, waarna Eric op trom, Bert tevens op percussie, en Jan op klokkenspel elk een laagje toevoegden aan het nummer.

Stan Van Samang op de schoot kreeg niet meer dan terecht overigens een staande ovatie na twee keer een uur optreden. Een concert dat garant stond voor puik musiceren in een ongedwongen, losse sfeer. En of we genoten hebben. Hip hip hip hoera voor CC Merksem!

< Bert Hertogs > Â Â Â

De setlist:Deel 1:

Junebug

Candy

A simple life

Poison

Lucky me
Water under the bridge (cover Adele)
Welcome home
Take it from me
Hard times (cover The Scabs)
One for the road

Deel 2:

Scars
Summerbreeze
Little moon rises
Governor of life
Hemel voor ons twee
Papa (cover Stef Bos)
Mystify (cover INXS)
Goeiemorgend, goeiendag (cover van cover Slongs Dievanongs)
I didn't know

Bis:

Sign o' the times (cover Prince)
Een ster (cover Christoff)